

Kommunegrænsen er oprettet private Forhyringskontorer; disse Kontorer benyttes i stort Omfang af Skibsførerne, hvortil Grunden til Dels er at søge deri, at de private Forhyringsagenter i Stedet for at følge den ved Lov 12te April 1892 § 2 foreskrevne Regel for Betalingen af Forhyringsagentens Virksomhed, nemlig at Betalingen skal erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet, opkræve hele Betalingen eller Størstedelen af samme hos den forhyrede. Det er derhos ikke ubeløst, at saadan privat Forhyringsvirksomhed drives sammen med Beværtningsnæring, hvad der ifølge Lov 12te April 1892 er forbudt de med Bevilling forsynede Forhyringsagenter. Mod disse Forhold har der fra Myndighedernes Side ikke kunnet strides ind, da Regeringen har ment at savne Myndighed til at gøre nævnte Lovs Bestemmelser anvendelige paa de Kommuner, der stode op til de i Anordning af 28de September 1894 nævnte Steder, naar dette ikke har været ønsket af disse Kommuner Bestyrelser.

Efter at Anordningen af 1894 er traadt i Kraft, er der fremkommet Andragender fra andre Kommuner, saaledes fra Esbjerg, om Ansættelse af Forhyringsagenter, men under Hensyn til de foreliggende Erfaringer, har man fundet Betænelighed ved at fremme disse Andragender.

Man har derfor foreslaet, at naar Lovens Bestemmelser gøres eller ere gjorte anvendelige paa Kommuner uden for Kjøbenhavn, kan det af Regeringen tillige bestemmes, at ingen maa besætte sig med Forhyring i tilgrænsende Kommuner eller Dele af samme. Indførelsen af den Ordning i en Kommune, at der i samme skal ansættes med Bevilling forsynede Forhyringsagenter, kan saaledes, ligesom hidtil, kun ske, naar vedkommende Kommunalbestyrelse anser det for nødvendigt eller ønskeligt, men saafremt denne Ordnings Gennemførelse kræver det, skal Udøvelse af Forhyringsvirksomhed i de tilgrænsende Kommuner kunne forbydes, uafhængig af Ønsket hos disse Kommuner Bestyrelser.